

ВІРНІ ПОМІЧНИКИ ПАРТІЇ

ПЛЕНУМ ЦК ВЛКСМ

В обстановці високого політичного і грудного піднесення Ленінський комсомол, всі юнаки і дівчата країни готуються гідно зустріти 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, Радянська молодь, натхнена рішеннями грудневого (1969 р.) Пленуму ЦК КПРС, сьомої сесії Верховної Ради СРСР, з новою силою висловлює беззавітну вірність ленінізму, відданість справі Комуністичної партії.

4 лютого у Москві відбувся IX пленум ЦК ВЛКСМ, який обговорив питання «Про підсумки грудневого (1969 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання комсомольських організацій».

У роботі пленуму взяли участь: секретар ЦК КПРС І. В. Капітонов, завідувач відділом машинобудування ЦК КПРС В. С. Фролов, голова Комітету народного контролю СРСР П. В. Кованов, міністр енергетики і електрифікації СРСР П. С. Непорожній, перший заступник завідувача міжнародним відділом ЦК КПРС О. С. Беляков, секретар ВЦРПС В. Ф. Богатиков, голова Державного комітету Ради Міністрів СРСР по професійно-технічній освіті О. О. Булгаков, голова ЦК ДТСААФ СРСР Герой Радянського Союзу генерал армії А. Л. Гетьман, голова Комітету радянських жінок Герой Радянського Союзу В. В. Ніколаса-Терешкова, а також група керівних працівників міністерств, відомств, громадських організацій, преси, радіо і телебачення.

На пленум було запрошено перших секретарів ЦК ВЛКСМ союзних республік, крайкомів, обкомів комсомолу, велику групу перших секретарів міських комітетів комсомолу, обласних, крайових і республіканських центрів, помічників начальників політвідділів Радянської Армії і Військово-Морського Флоту по комсомольській роботі.

З доповіддю «Про підсумки грудневого (1969 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання комсомольських організацій» виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников.

Доповідач підкреслив величезне політичне і народногосподарське значення рішень грудневого Пленуму ЦК КПРС, положень та висновків, що їх містить виступ Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва.

Разом з усім радянським народом молоде покоління країни, Ленінський комсомол одностайно схвалюють і підтримують лінію Центрального Комітету КПРС у питаннях внутрішньої та зовнішньої політики.

У виступі на грудневому Пленумі Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва відзначив, що головні підсумки політичної та економічної діяльності за минулі чотири роки свідчать про правильність ліній, виробленої ХХІІІ з'їздом партії, пленумами ЦК КПРС. Партія зосереджує увагу народу на розв'язанні вузлових проблем, зв'язаних з дальшим розвитком економіки країни. У нинішніх умовах головним завданням є дальше підвищення ефективності суспільного виробництва.

Почуттям особистої відповідальності за атілення в життя цих завдань, сказав Є. М. Тяжельников, повинні проїнятися і всі комсомольські працівники та активісти, керівники комсомольської преси, радіо і телебачення, всі молоді робітники, колгоспники і спеціалісти. Прикладом для молоді повинні бути члени Ленінського комсомолу.

Комітети комсомолу повинні добиватися, щоб комсомольці, всі молоді робітники, колгоспники, спеціалісти були бойовими застрільниками нового, передового, вносили свіжу думку, винахідливість у процеси виробництва, були нетерпимі до косності і рутини.

Участь у боротьбі за прискорення темпів науково-технічного прогресу, наукову організацію праці, впровадження передового досвіду, розвитку раціоналізації і винахідництва — надзвичайно важлива справа комсомолу, до якої кличе його партія.

Комітети комсомолу повинні по-діловому займатися підвищенням освіти і кваліфікації молодих робітників та колгоспників, подавати їм необхідну допомогу, широко використовувати досвід кращих.

Предмет особливого піклування Ленінського комсомолу — всесюзні ударні будови.

Бюро ЦК ВЛКСМ виробило конкретні заходи по виконанню Постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР про прискорення розвитку нафтодобувної промисловості Західного Сибіру. Участь у освоєнні унікальних нафтових і газових багатств цього району — одна з найважливіших і відповідальних справ комсомолу на найближчі роки!

Поряд з дальшим посиленням уваги до всесюзних ударних будов слід на кожній будові, великій чи малій, у місті або на селі, по-діловому сприяти

(Закінчення на 2-й стор.)

У секретаря комсомольської організації Олександрійського СПТУ № 3 Олександр Шулімової багато турбот: організувати заняття гуртків художньої самодіяльності, спортивні змагання, допомогти комсомольцям успішно скласти Ленінський залік.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА

ВИМПЕЛ —

ДИТЯЧОМУ КІНОТЕАТРОВІ

Переможцем огляду-конкурсу на кращий спеціалізований дитячий кінотеатр республіки визнано чернівецький імені О. Кобилянської. Тут працюють клуби «Юним лєліцям» — про Леніна, «Кіноподорожі по ленінських місцях», «По дорогах ленінської мрії», проводяться уроки-історії про Леніна з показом фрагментів з фільмів, які відтворюють різні етапи життя і діяльності Володимира Ілліча, експонуються панорами «Образ В. І. Леніна в кіно» і виставка дитячих малюнків, присвячена вождю, організовано самодіяльну кіностудію імені А. Гайдара. Спільною постановою ЦК ВЛКСМ і Комітету по кінематографії при Раді Міністрів УРСР кінотеатрові імені О. Кобилянської присуджено Перехідний вимпел.

За активну діяльність по кінообслуговуванню дітей, участь у комуністичному вихованні підростаючого покоління нагороджені також кінотеатри «Салют» міста Полтави, який зайняв у огляді-конкурсі друге місце, і сумський — «Космос» (третє місце).

У постанові відзначено, що і в багатьох інших дитячих кінотеатрах з допомогою комсомольських організацій ведеться велика робота в зв'язку з підготовкою до святкування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. На екранах систематично демонструються фільми про життя і діяльність вождя.

(РАТАУ).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДІЙ КОМУНІСТ

СУБОТНИЙ ВИПУСК

ОРГАН КІНОТЕАТРСЬКОГО ОБКОМУ ВЛКСМ

Рік видання XI
№ 16 (1184).

СУБОТА, 7 лютого 1970 р.

Ціна 2 коп.

ПОЧЕРК ХЛІБОДАРІВ

Через кілька днів минає місяць, як комсомольці і молодь країни заступили на ленінську трудову вахту. Свої успіхи в комсомольських справах і досягнення в повсякденній праці юність присвячує Іллічу. Комсомольські дарунки до 22 квітня готують і юнаки та дівчата Новоархангельського району.

Члени комсомольсько-молодіжної механізованої ланки колгоспу імені Енгельса Василь Розливан, Георгій Вергун, Олексій Болотов, Микола Балицький та ланковий Іван Сурженко зобов'язалися не пізніше лютого відремонтувати свої трактори і вивести їх на лінійку готовності до весняно-польових робіт.

По десять з половиною кілограмів молока від кожної корови надано зараз щодня комсомолка з колгоспу імені Калініна Марія Пукалова. Від 16 закріплених корів вона дала слово до 22 квітня надати по 1500 кілограмів молока. Це — половина річної норми.

Найвищий урожай кукурудзи серед комсомольсько-молодіжних механізованих ланок району виростила в минулому році ланка Івана Жука з цього ж колгоспу. Передовий колектив зобов'язався ремонт тракторів і закріпленої за ним техніки закінчити в середині лютого. Більша частина ремонтних робіт уже завершена.

НАЙАКТУАЛЬНІША ТЕМА

МОЛОДЬ ОБГОВОРЮЄ ТЕЗИ ЦК КПРС

Комсомольці і молодь колгоспу «Мир» та місцевої сільської школи зібралися на чергове заняття політгуртка «Біографія В. І. Леніна». Першою виступила завідувача відділом шкіл райкому ВЛКСМ Ніна Слюсаренко.

Вона прочитала лекцію про Тези ЦК КПРС «До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна». Доповнюючи історичний документ, пропагандист гуртка М. Д. Яшуринська провела заняття по темі «Марксистська партія нового типу». Гуртківці за конспектували статтю В. І. Леніна «З чого починається?».

Цікаво проходять заняття гуртківців колгос-

пу імені Крупської. Досвідчений пропагандист З. С. Грицай щоразу розповідає молоді про революційну діяльність В. І. Леніна, його праці тощо. Останнє заняття у них також було присвячене Тезам ЦК КПРС. Виступ З. С. Грицай був присвячений темі «Ленін у сибірському засланні». Співдоповідачами були секретар комсомольської організації О. Денисюк та його заступник К. Слюсаренко.

Тези ЦК КПРС стали основною темою занять і в інших політгуртках. З лекціями на цю тему виступають комсомольські активісти. Так, у Могильному лекцію прочитала секретар РК ВЛКСМ Світлана Русанова. Член бюро райкому комсомолу Валентина Ктиторова провела заняття із комсомольцями колгоспу імені Ілліча.

П. ВОЛОЩУК, працівник районної газети. Головапідський район.

ВІРНІ ПОМІЧНИКИ ПАРТІЇ

(Закінчення).

безумовному виконанню планів і соціалістичних зобов'язань.

Далі Є. М. Тяжельников відзначив, що особливу увагу тепер слід приділяти технічному всеобучу сільської молоді.

Ми повинні, заявив Є. М. Тяжельников, значно підняти рівень політичного, економічного, морального, естетичного і фізичного виховання молоді.

Участь у розв'язанні нових серйозних завдань, поставлених партією, вимагає дальшого підвищення громадсько-політичної і трудової активності кожного комсомольця, нового піднесення в роботі кожної комсомольської організації.

Доповідач відзначив, що завдяки постійному піклуванню партії неухильно відбувається процес організаційно-політичного зміцнення ВЛКСМ. Важливу роль у цьому відіграли постанови ЦК КПРС «Про 50-річчя ВЛКСМ і завдання комуністичного виховання молоді», «Про роботу Красноярської крайової партійної організації по керівництву комсомолом», повсякденна увага місцевих партійних організацій.

Звіти і вибори, які тепер відбуваються, показують, що зросло авторитет комсомолу, його організованість.

Успішна виконання величезних завдань, висунутих грудневим Пленумом, вимагає дальшого удосконалення стилю, форм і методів організаційської та охоронної роботи комітетів комсомолу, підвищення дисципліни і відповідальності всіх комсомольських кадрів.

Активізації ідейно-політичного життя братніх спілок молоді величезною мірою сприяє підготовка до святкування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. У ці дні комуністичні і прогресивні спілки молоді організовують ленінські читання, семінари, теоретичні конференції, на яких обговорюються актуальні питання ленінізму. В ряді країн оголошено ленінський прийом в партію і комсомол.

Наприкінці Є. М. Тяжельников закликав ЦК КПРС від імені учасників пленуму ЦК ВЛКСМ, що комсомольці, вся радянська молодь візьмуть найактивнішу участь у виконанні рішень грудневого Пленуму ЦК партії, беззастановно працюватимуть над втіленням у життя великих завдань комуністичного будівництва, новими успіхами зустрінуть 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

У доповіді на доповіді виступили: перший секретар ЦК ЛКСМ України О. С. Капо, верстатник автозаводу імені Ли-

хачова В. С. Абашин, перший секретар ЦК ЛКСМ Білорусії Г. М. Жабицький, перший секретар ММК ВЛКСМ Л. І. Матвеев, бригадир комсомольсько-молодіжної молочно-товарної ферми радгоспу «Мирний труд» Липецької області Н. В. Антипова, перший секретар ЦК ЛКСМ Киргизії М. К. Капаров, перший секретар Кіровського РК ВЛКСМ Ленінград А. А. Зав'ялов, начальник «Головтехбурнафтогазу», Герой Соціалістичної Праці В. І. Муравленко, керівник лабораторії Інституту механіки полімерів АН Латвійської РСР І. В. Кнетс, перший секретар ЦК ЛКСМ Вірменії С. Г. Арутюнян, начальник сектора конструкторського бюро заводу радіонавігаційної апаратури Ростова-на-Дону І. І. Афанасьєв, перший секретар Куйбишевського обкому ВЛКСМ Н. Н. Фролов, бригадир Ярославського шинного заводу Є. А. Бекренєв.

Доповідач і промовці, які виступали в дебатах, відзначили, що комсомол сприймає рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС, положення і висновки, що їх містить виступ Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва, як бойову програму своєї роботи.

Вони підкреслювали, що рішення Пленуму ЦК КПРС викликають у комсомольців і молоді, як і у всіх радянських людей, почуття гордості за рідну Комуністичну партію, її ленінський Центральний Комітет, надають молодому поколінню нових сил і енергії в боротьбі за здійснення завдань комуністичного будівництва.

З промовою на пленумі виступив секретар ЦК КПРС І. В. Капітонов.

Пленум ЦК ВЛКСМ прийняв постанову «Про підсумки грудневого (1969 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання комсомольських організацій». В ній говориться, що комсомольці, вся радянська молодь візьмуть найактивнішу участь у виконанні рішень грудневого Пленуму ЦК КПРС, і далі беззастановно працюватимуть над втіленням у життя величезних планів комуністичного будівництва.

Пленум розглянув також організаційне питання.

В зв'язку з переходом Ю. В. Торсуєва на іншу роботу пленум ухвалив його від обов'язків секретаря і члена бюро ЦК ВЛКСМ. За велику і плідну роботу по комуністичному вихованню молоді Ю. В. Торсуєв нагороджений «Почесним знаком ВЛКСМ».

Пленум обрав секретарем ЦК ВЛКСМ Г. П. Єлісєєва.

(ТАРС).

● СЛУХАЄТЬСЯ ПИТАННЯ НА БЮРО

ПЕРЕД членами бюро райкому стоїть юнак років двадцяти. Ретельно випрасуваний чорний костюм, окуляри, що надавали обличчю інтелігентної витонченості, — все говорило про почуття власної гідності, вміння тримати себе за будь-яких обставин. Ось тільки густо червоної плями на щоках та першого потирання чола видавали хлопця. Погляди присутніх, як у фокусі, спрямовані на хлопця і під ситою їх він уже не піднімав своїх очей. Врешті було таке, ніби зараз у кабінеті першого секретаря райкому почнеться співбід у ділах, про які краще говорити, не дивлячись у вічі товаришам.

— У мене немає організа-торського таланту, — прозвучало стиха.

Довга пауза — і, нарешті, перше питання юнакові. Потім ще, ще... На одні — відповідав так само стиха, на інші — відмовчувався. Історія почалася ще в ювенту минулого року.

...До звітно-виборних зборів готувалися заздалегідь. В основному вирішували, кого обрати секретарем комсомольської організації. Спочатку зупинилися на кандидатурі Людмили Онуфрієнко з медпункту. Але втрутився її батько, мовляв, не під силу це їй, дівчині. Та й Юда на зборах дала самовідвід. Тоді, недовго думаючи, — не зійшовся ж клас на Юди, крім неї є ще 51 комсомолец, — висунули кандидатуру Василя Козленка.

А міркування були цілком практичні: закінчив технікум зв'язку, ерудований, працює на радіовузлі колгоспу, тобто в центрі, завжди легко його розшукати. Серйозний, справляє враження людини діла. І хоч до протоколу зборів і занесли офіційно «роботу вважати задовільною», та всім хотілося слухати нових, цікавих, які б не залишили нікого байдужим. Василя ж товариші знали як хлопця активного: то вечір допоможе провести, то на зборах виступить з хорошею пропозицією. Тому за нового секретаря голосували одностайно. На Василя покладали великі надії. Йому вірили.

Василь Козленко обійняв членом бюро підняти роботу разом з комітетом. Слухав друзі поради, напутні слова. А палаючі щокі видають внутрішній монолог. Про що він? Про те, як не легко надолужити час? А, можливо, що цей день стане сумним спогадом з років комсомольської юності?.. Адже його могло й не бути.

Щеодавно в обкомі ЛКСМУ мені повідомили: «В комсомольській організації колгоспу імені Горького Добровільського району на облік стали три чоловіки». Це перша вістка про «білих», розпочатий Василем Козленком.

О. БАСЕНКО, спецкор «Молодого комунара», смт. Добровеличківка.

ДЕ ВЗЯТИ ТАЛАНТ?

БІЛЬШАЮТЬ червоні плями на вилицях Василя, все частіше рука поправляє окуляри. Короткі фрази-відповіді малюють уся передісторія сьогоднішньої розмови на бюро. Вона проста, бо зводиться до кількох речень, і складна... своїми наслідками. Є в колгоспі комсомольська організація. Її очолює комітет разом з секретарем. Секретар нічого не робить. Комітет проводить деякі заходи, але й ті залишаються поза увагою ватажка. Без нього пройшла передплата на газети й журнали. Він утруднюється назвати, в яких гуртках художньої самодіяльності займаються юнаки і дівчата. І, звичайно ж, без нього вишов передноворічний «Комсомольський прожектор», де Василя комітет поздоровив зі святом і закликав прокинутися у новому році.

Я дивлюся на членів бюро. Слухаю їх питання і розумію: вони тут не лише тому, щоб засудити пасивність, інертність секретаря-самітника. В уважних, допитливих

З концертом — на ферму

Піонери та комсомольці Богданівської восьмирічної школи бажали гості на тракторному стані та товарищині.

В учнів Вільхівської середньої школи виробилася добра традиція: щорічно кожен учень дарує шкільному музею В. І. Леніна якусь річ, зроблену власноручно, або ж книгу. Музей став центром масово-політичної та навчально-виховної роботи. Тут проводяться ленінські читання, тематичні лекції, зустрічі з цікавими людьми.

НАЙКРАЩИЙ МУЗЕЙ — У ВІЛЬХОВОМУ

На районному огляді шкільних музеїв, залів та кімнат В. І. Леніна, який щойно закінчився, найкращим були музей В. І. Леніна Вільхівської середньої школи та кімната В. І. Леніна Лунопольської восьмирічної школи.

Ю. СТОРЧАК, Ульяновський район.

Н. КОЗІШКУРТ, секретар комсомольської організації Богданівської школи.

Групою архітекторів і інженерів Центрального науково-дослідного інституту експериментального проектування житла розроблена серія проектів типових житлових будинків для селищ середньої полоси Радянського Союзу. Квартири нових сільських будинків розраховані на сім'ї із 3-4 чоловік так, щоб для кожного члена сім'ї була окрема кімната.

Фото Н. ПАШИНА. (АПН).

У Львівському головному конструкторському бюро по автобусах почалася розробка уніфікованих моделей машин. Конструктори працюють зараз над уніфікацією шасі і зовнішнього вигляду автобусів. На перших машинах ЛАЗ-695Н для приміського сполучення, ЛАЗ-699Н — туристського варіанту і ЛАЗ-699Б — автобуса міського типу уже уніфіковані основні частини корпусу.

На знімку (зліва направо): автобуси ЛАЗ-695Н для 65 пасажирів, ЛАЗ-699Н для 42 пасажирів і ЛАЗ-699Б для 75 пасажирів.

Фото Б. КРИШТА, (АПН).

Місія художнього керівника

ВІДРЯДЖЕННЯ моє починалося з довгої черги до каси автобусної станції і ще довшої дороги до Устинівки. Старенький пазик шугав з однієї вибоїни в іншу, а за вікном стояв день, схожий на той, про який поет сказав «і небо новимте і заспані хмари». А настрій мій явно контрастував із погодою. І вже годі, коли я переступив поріг кабінету заступника завідувачого Устинівським районним відділом культури Л. І. Муляєва, він ніби піднявся. Можливо, від приємної посмішки Лілії Іванівни, а може — від гостинного привітання.

Проте через кілька хвилин розмови з Л. І. Муляєвою на чисте небо мого настрою набігла перша хмаринка.

— Ліліє Іванівно, скільки чоловік у цьому році ви повинні були послати від району на курси обласної школи підготовки керівників художньої самодіяльності?

— Дванадцять.
— А послали?
— Одного.

Підверто кажучи, ця відповідь не

скільки мене здивувала, скільки при-годошчала. Тоді Устинівський район-відділ культури відзначився в області тим, що справився з цим завданням блискуче.

— Можливо, ці курси себе не виправдовують? — обережно за-питав я.

— Чому? Наприклад, у Степанівському Будинку культури відмінної роботи директор П. Великорот і художній керівник М. Щеголяєв обоє закінчили ці курси, і зараз себе зарекомендували, як чудові працівники. Цей список я могла б вам продовжити. Отже, справа ця дуже потрібна.

Що ж, не погодитись із словами Л. І. Муляєва не можна. І тому через півгодини, щоб розвіяти свій сумнів, я зустрівся із другим секретарем райкому партії І. О. Око-вирим.

— Справа тут не в головах колгоспу, — сказав він, — а у самому райвідділі культури. Коли б вони порекомендували справді здібних і надійних юнаків чи дівчат, то не думаю, щоб керівники артіль були проти. Та і райком партії надав би відповідну допомогу. Примі-ром, кого в цьому році на ці курси рекомендував райвідділ культури?

— Миколу Біжанова з Кринич-вацького Будинку культури, але його не відпустили в колгосп.

— І правильно зробили. Адже він раз уже навчався і про це, ма-буть, відомо нашим працівникам райвідділу культури. Крім того, його поведінка теж викликає за-перечення. Сьогодні артіль його ви-чить на свої кошти, а завтра він може переїхати в інше село.

Так, мабуть, Іван Олександрович дуже правдиво сказав. Адже, якщо го-ворити відверто, то вина за те, що Устинівський райвідділ культури в цьому році послав у Кіровоград лише одного представника на десятимісячні курси підготовки художніх керівни-ків, лягає в першу чергу на нього са-мого. Тим більше, що в районі в деяких сільських клубах зовсім немає кому вести культвиховну роботу.

До речі, * * * в Кіровоград я вирішив скористуватись нагодою і зустрітись з тим єдиним щастя-чиком, який прибув із Устинівки на курси підготовки художніх ке-рівників. Це — Анатолій Шафо-рост із димитрівського радгоспу. Але, на жаль, він уже не навчає-ться...

В. ГОНЧАРЕНКО, спецкор «Молодого комунара», Устинівський район.

На роздоріжжі пасивності

КОВИНИ

Людмила Дем'янівна Волчанська прочитала лекцію на тему «В. І. Ленін — засновник і організатор Радянської влади».

Товаришки щиро дякували школярам за змістовний та ці-кавий концерт.

Н. КОЗІШКУРТ, секретар комсомольської організації Богданівської школи.

Групою архітекторів і інженерів Центрального науково-дослідного інституту експериментального проектування житла розроблена серія проектів типових житлових будинків для селищ середньої полоси Радянського Союзу. Квартири нових сільських будинків розраховані на сім'ї із 3-4 чоловік так, щоб для кожного члена сім'ї була окрема кімната.

Фото Н. ПАШИНА. (АПН).

У Львівському головному конструкторському бюро по автобусах почалася розробка уніфікованих моделей машин. Конструктори працюють зараз над уніфікацією шасі і зовнішнього вигляду автобусів. На перших машинах ЛАЗ-695Н для приміського сполучення, ЛАЗ-699Н — туристського варіанту і ЛАЗ-699Б — автобуса міського типу уже уніфіковані основні частини корпусу.

На знімку (зліва направо): автобуси ЛАЗ-695Н для 65 пасажирів, ЛАЗ-699Н для 42 пасажирів і ЛАЗ-699Б для 75 пасажирів.

Фото Б. КРИШТА, (АПН).

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

ДОВІРИЛИ
ВСІ

Був час, коли комітет комсомолу нашої організації стояв ніби на роздоріжжі. Вирішували питання: кому ж довірити громадську посаду пропагандиста? Хотілося, щоб за цю справу взявся той, кому під силу було таке доручення. Очистити гурток комсомольської політосвіти виявила бажання Валентина Чуйна. Ми знали дівчину як активну учасницю художньої самодіяльності, та й завжди вона була в гурті молоді. Та чи зможе? Хоч вона і мав середню спеціальну освіту.

Проте ми їй довірили і не помилились. Майже на кожну заняття В. Чуйна захоплює своєю розповіддю слухачів, подає матеріал дохідливою мовою. Особливо запам'ятовується заняття на тему: «Боротьба проти імперіалізму — найважливіше завдання комуністичного руху». Добре його провела. Головна, що користувалася першоджерелами, аміло ілюструвала свою розповідь. Її доповідь була самі слухачі.

Служар цеху контрольно-вимірвальних приладів в Дмитро Гонцев, працівник лабораторії Тетяна Діордіца та Тетяна Кандиба, моторист Тетяна Сиволан, слюсарі Борис Кудря та Олександр Гієнний, електрик Валентин Шинголь говорили про непереможність лєнінських ідей.

Чимало занять ми присвятили матеріалам міжнародної наради робітничих і комуністичних партій та Тезам ЦК КПРС «До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна». Велику допомогу по розробці Тез подав районний семінар пропагандистів та секретарів партійних і комсомольських організацій, екскаватор районним комітетом партії.

М. РЯБЕЦЬ,
секретар комітету
комсомолу Мало-
виськівського цук-
рокомбінату.

НА КНИЖКОВИХ полицях книгарень щойно з'явилася нова книга Юрія Ковалів «Гармонія», яка вийшла у видавництві «Радянський письменник».

Як відомо, молодий прозаїк дебютував збіркою оповідань «Від найденіа фея». Не так давно читачі мали змогу ознайомитися з його другою ластівкою під назвою «Зелена Україна».

І ось маємо третю книгу нашого земляка, книгу, як на наш погляд, у певній мірі підсумкову. Адже оті позитивні якості, які лише вгадувалися в попереднім доробку автора — пластичність оповіді, прискіплива увага до деталей, глибокий ліризм, — вперше чітко вирізилися і набули художньої довершеності лише в «Гармонії»!

У нових своїх творах Ю. Коваль постає перед нами як людина зріла й досвідчена, котра має багато чого розповісти і вміє розповідати. Досліджує автор гострі конфлікти і, живописуючи словом, створює картини теперішньої нашої дійсності. Це — з видавничої анології. І з приємністю переконалися, що цього разу видавці аніскільки не перебільшують: дистанція в часі, безперечно, виграна автором.

Книжка тематично охоплює найрізноманітніші проблеми, хоча прозаїк відчутно тяжіє до морально-етичного їх розв'язання.

Ось «Гармонія» — новела, яка визначила назву збірки. В центрі її — Дмитро — характер дещо не-

організований, не завжди вибагливий і розбірливий у засобах, надто коли йдеться про задоволення особистих потреб. Інколи він постає перед читачем у не привабливій масці циніка і вертопраха, і тут вельми важливо вчасно зрозуміти, що Дмитровий цинізм — лише панцир, протидія на життєві невдачі. Адже за цими вадами ворується криється душа світла і чис-

думки, відгуки, РЕЦЕНЗІЇ

На порі зрілості

та, з первинним світосприйняттям, яка прагне і вміє видобувати з глибини свідомості тонни справжньої поезії.

То дарма, що життя Дмитрове складається не вдало, і, врешті-решт, його залишає дружина. З точки зору здорового практицизму людина розплачується за свій потяг до мистецтва, красномовно натякає прозаїк. Адже Дмитро теж митець. І не так уже й важливо, що інструмент, який прилучає цього чоловіка до високості мистецтва — звичайнісінька гармонія. Адже досить йому заграги, прикипті до своєї гармоніки, як слухачів ніби проймає струм, який змушує їх сміятися і плакати, стишуватися і шаленіти.

...Дмитро не спинався, —

заплющивши очі, різко кидав головою вбік, коли мелодія надто боляче била по нервах. Хвилі музики то жебоніли лагідним потічком, то ринули гриміким водоспадом, заливали хату, подвір'я, Дмитро, аж постогнували від насолоди, до ступниці йому одному, купався в них...

Причетність до краси, до незбагненної тайни мистецтва перероджує навіть людей черствих, затурканих постійною потребою вигоди, звиклих дивитися

довкола лише з меркантильної точки зору.

НЕ ОСУД, а скоріше співчуття викликає Горпина — героїня з однойменної новели, яка по багатьох роках спекуляції, настійної погоні за поживою вперше в житті — і то випадково — потрапляє до Палацу спорту, де й побачила балет на льоду.

Майже на трагічній ноті звучать слова людини, яка, проживши довгий вік, знала того вечора, можливо, щонайглибшого душевного струсу: «Накатала тисячі кілометрів, обнюхала всі смітники держави, думала дурна, все знаю, а виявляється, крім вокзалів, барахолки, тозвучок, базарів, нічого й не бачила».

Тонко, не нав'язливо захоплена письменником із

тлуму повсякдення душева самота жінки-селянки, яка в силу обставин змушена мешкати в місті. Міське життя їй чуже і незрозуміле, подумки її завжди там, у милому її серцю селі, тому не дивно, що інколи серед ночі вчувається жінці, як кукурікають півні. Синові і невістці тяжко збагнути «забаванки» матері, їм незрозумілі її душевні терзання.

ОДНАК, віддаючи належне прозаїкові в майстерному зображенні світовідчуття старої жінки, хочеться обмовитися, що новела «Півні кукурікають о четвертій» навіть стилістично нагадує ранні речі. Тут майже відсутня ота гнучкість зображення, перероблена увага до орнаментального письма, яка так характерна для новел «Горпина», «Гармонія», «Федьова кузня».

Без перебільшення можна сказати, що остання з них — найкраща. Тут Ю. Коваль справді живописує словом, відтворюючи найдрібніші порухи дитячої душі. Неважно і поетично тече оповідь, нанизуються необхідні деталі, і все це — в світлому мінорі, — глибоко, зі знан-

ням творчої справи. Навіть численні авторські відступи не порушують отого повільного плину, органічно вплітаючись у центральну канву розповіді.

«Багаті ми з тобою, друзі, бо можемо дозволити собі розквіт озирається на минуле, на те, чого вже ніколи не побачимо. І злидирі. Бо все більше зостається за синією лінійкою, все вужчає радіус, який описує наше майбутнє. А в Федю, у того неосвітненого дивака, глухого тегері, мрійника, що все попередить, впрямімо з душі її котічі ланки, поки з-за м'яких подушечок не випустяться безжалісні лазури й не ввійдуть в живе тіло. Надійде час, і стоятиме Федю там, де й ми, і так само озиратиметься. Благословенні і стежки, які простяглися під наші ноги й не відмовилися наших слідів! Благословенний серпанок, який сповиває людське майбутнє!».

Чи є в книжці недоліки? Так. Дещо плутані і психологічно непереконливі новели «Привезено з лісу ялинки», «Сто грамів шоколаду», «Одна ніч». Надто блискучо відбудовуються там внутрішні метаморфози. Дріб'язковою видається нам «Дзвінка». Переважним новелам бракує отієї внутрішньої цільності, яка притаманна кращим речам Ю. Ковалів.

Однак у цілому «Гармонія» — відчутний поступ прозаїка. І це приємно засвідчити нам, землякам автора.

В. БАЗИЛЕВСЬКИЙ,
відповідальний секретар обласного літоб'єднання.

НА СТУДЕНТСЬКОМУ МЕРИДІАНІ

Небо голубого саява

Або чому будинок, що на розі вулиць Гоголя і Одеської, батько назвав «теремком».

ТІЄ весни таким цвітом взялися вишні, що все село потонуло в білому шумовинні, гуло бджолиними роями, купалося в сонячних пелюстках. Податися б такої пори на вигін, потанцювати під гармонію, та ранок тільки зачався, треба за діло братися.

А тут і мати:

— Гляди, Вітько, гляди, не зріжся на фізиці... Батько розсердиться. Знову про батька. Подумаєш, розсердиться! Не такий він. Та й бачить його Вітько хіба ще лізно ввечері, коли той з тракторної бригади вертає.

Але за фізику братися треба.

Хлопають літєлом вишні.

Гудуть бджоли.

Вітькові геть не хочеться гортати «Дружчика». Швидше б до справжнього, серйозного діла.

— А я й кажу, — лагідно повчав учора батько. — У Кіровограді, на розі Гоголя і Одеської, є «терем». А в тому «теремі»...

Вітько вже знає. Чує не раз. — Технікум механізації сільськогосподарства.

— Точно.

— Поїдеш після екзаменів?

— Угу!

— Ну, тоді вчи фізику, геометрію...

Знову фізика. Знову Піфагор і паралелограми. Краще б на тракторі — та в полі. І щоб не колесувати по ниві, а їхати і їхати, аж на край світу... З плугом та боронами!

ПОІХАВ. Став «отим красним світу» технікум.

— А ти звідки, чий будеш? — підійшов першого дня до одного чепурного, але не менш соромливого хлопчини.

— Я? — здивувався той. — З Катеринової, що за Бобринцем. А зовуся Валерієм, Джинсом.

— А я з Компаніївського району, — тиснув Вітько руку своєму першому новому знайомому.

«Терем» прийняв хлопців гостинно. Вони, першокурсники,

спочатку зажурилися: знову фізика, геометрія, граматика... Та згодом зустрілися сам на сам із тракторами, і з плугами...

— Сорок чотири центнери пшениці з гектара.

— Чотириста десятів — кукурудзи на силос!

— 3200 кілограмів молока...

Оце так «терем»! Вітько сів до столу, писав батькові листа: «...У нашому технікумі десятки лабораторій, класів для навчання, кабінетів профільюючих дисциплін... А ще тут є такі машини, що замінюють учителя, коли сканси складаєш!» І на закінчення листа — приписку зробив: «Купуй, батьку, машину. Бо по закінченні технікуму матиму не лише диплом, а й права шофера, тракториста, мотоцикліста... Он до якого «терема» я втрапи. Труднувато вчитися, але цікаво. Все складаю на відмінно».

А БАТЬКО читав листа, та до матері:

— Захопився... Ну й добре!

Про все детально описує. Гадає, що нічого не відаю про технікум. Та звідти жі Микола Возний, що зараз посідає місце бригадира тракторної бригади в колгоспі імені Кірова в Олександрівському районі. Аж до Москви на з'їзд колгоспників їздив, а бригада носить звання комуністичної... А згадаю Сергія Єзана, що в Знамянському районі, аж на душі веселишася. Герой праці!

Вітько-студент на все те дивиться по-лішому:

— Ми ще не таке покажемо, коли одержимо диплом!

А зраз — граматика, деталі машин, історія...

Сплінує сріблясті сніги, не один раз поблється вишні молочним жуком, доки директор технікуму Родіон Юхимович Гончарук розчулено скаже вихованцю:

— Ось і маєте свої крила... Летіть у вирій, прикрашайте землю рідну добром...

І, може, скотиться в нього скупка чоловіча сльоза. Наш Вітько не помітив її — перед ним — повне небо голубого саява, а з нього, як дівоча коса, звисає русий колос...

Роман ДАЙДАКУЛОВ,

член обласного літературного об'єднання.

Що ж
у Клинях
сталось?ПРОДОВЖУЄТЬСЯ
ТРЕТІЙ ТУР
ФЕСТИВАЛЮ
САМОДІЯЛЬНОГО
МИСТЕЦТВА

РЕПЛІКА

ЗАПИС У КАЛЕНДАРІ,
АБО СКІЛЬКИ САЖЕНІВ
ВІД ІВАНІВКИ

Чи ви чули про відділок радгоспу Новоукраїнського цукрокомбінату, що розташований у кількох кілометрах від села Іванівки? Можливо, й не чули, бо там не доводилось ходити з цього відділку до Іванівки. А якщо й доводилось, то мабуть, не щодня.

А Юрко і його товариші міряють, як відстань відділку до Іванівки. Що так їм хочеться. У школу треба, школа в Іванівці.

Та хлопці і давчати не скарикатся. Чому б не пробігти ці кілька кілометрів весняної днини?

Гріше, коли хурдає зима, або осінні розвези на польових дорогах багнюку. Тоді хлопцям непереливки.

Не втрачте, а матеріям. Хіба можна може знайти часину, щоб зустріти своїх Юрка чи Тетяну за кілька кілометрів від доміну?

І ходять вони, і просять... Не подумайте, щоб

щось особливе. Просто на час зимових хурдалиць підвозити їхніх дітей до школи.

Іх приймають, вислуховують, і, навіть, співчувають. І не хто-небудь, а сам керуючий відділком Аркадій Олексійович Нікітін. А справа стоїть на місці.

Знову ж, не подумайте, що він людина черства. Зовсім ні. Оце коли послухав про поневіряння школярів, у думці відразу: це ж зміна наша, наше майбутнє. А потім у календарі — раз-раз — швиденько записує, що й до порога проведе. Все, мовляв, гаразд, усе буде зроблено, спокійно ставайте до праці!

Перегоріли Аркадій Олексійович календар, і запис той, як кажуть, кане у Лету. Батьки уже й записника купили йому в складчину, і бують «д» так ясно обвели, це там, де мало стояти «дні». Нічого...

Розговорилися якось з головою жіночої ради, депутатом Іванівської сільської Ради депутатів трудящих Надією Федорівною Дорошенко. Жалісно таж про біду свою розповідала, аж у біду жінки слези виступили. Готувалася вона до чергової сесії сільради, промова вийшла хороша. А що говорить про депутатів сільради? Велі, як один, підняли руки, голосували на користь дітей.

— Ось ми йому! — говорили жителі Іванівки, до яких на ніч просяться в заміській відділку діти.

Чує я, що Аркадій Олексійович куноу на хіртку величезний замок. Хай тепер підступляться Іванівці. Та й від «своїх» батьків певніше...

В. ДАНУЦА,
журналіст.

Новоукраїнський район.

КОМЕНТУЮЧИ ПОШТУ

Свята вносять у кожне життя емоційний заряд, якимось по особливому бенкетують і настроюють нас. Новий рік, Травневі, Жовтневі свята...

Пригадайте, як часто ми кажемо, приміром так: «До Жовтневих закінчу ось ту справу». Свято мусить обов'язково увінчати якийсь наш здобуток, щось утвердити в нас, інакше воно — не свято...

Так уже повелося в житті. Чи не тому саме з великими всенародними святами ми нерідко пов'язуємо якісь значні події і в особистому житті. Працівники загсу, наприклад, розповідають, що за таких днів у них найбільше наречених. Тож відповідно готуються до цього, хочуть все робити так, щоб ніщо не затьмарило радості молодих.

Проте, чого не трапляється...

До комсомольської газети надійшов лист від робітника Маловисківського цукрозаводу Бориса Жовтила. Навесні минулого року, перебуваючи у відрядженні на Первомайському цукрозаводі, він познайомився з дівчиною, а через рік вони ви-

рішили одружитися. Весілля призначили на дев'ять травня. Як і намічалось, у цей день вони його й відсвяткували, хоча шлюб не було зареєстровано.

Справа ось у чім. Коли майбутнє молоді подружжя мешкало в різних місцях, Борис звернувся до Палівської сільради, щоб подати заяву. Голова Побирецький і

НАРЕЧЕНІ
НА
ПРИЙОМІ

секретар Ніколаєв відповіли йому, що для цього також потрібен паспорт нареченої. Переїхавши у Палівку, вона змушена була здати його на виписку, потім на прописку, а за тим — для оформлення на роботу. Коли всі ці перешкоди залишилися позаду, молода пара вирішила зайнятися оформленням шлюбу.

«Працюємо ми в різних змінах, — пише Борис, — тому в сільраду я пішов один з документами. Цього разу секретар сказав, що потрібно принести вдовх. Ми відрегулювали це питання на роботі і прийшли вдвох. Правда, приходити довелося кілька разів, бо не заставали секретаря. Та ось потрапили на нього. Тоді секретар каже, що для оформлення справи, крім нас, потрібно ще й два свідки. Хоч сиди та й плач. Я сказав йому — люди, яких ми хотіли б узяти в свідки, нині перебувають на роботі і мають вихідний день лише в неділю. Будь-кого з вулиці не хочеться брати. Але в неділю у сільраді вихідний. Одним словом, ця справа триває ось уже сім місяців. Може, ви, дорога редакція, допоможете мені зареєструвати шлюб зі своєю дружиною?» ...Сподіваємось, що врешті-решт, у молодого подружжя знайдеться достатньо такту й мудрості, щоб усі ці непорозуміння не відбилися на родинному щасті.

Мова про емоційний, пібн зовнішній бік цього питання. Дивує те, що подекуди зустрічаються люди, які як-так беруть до певної міри участь у формуванні нової сім'ї.

Багато керівників, депутатів місцевих Рад ставляться до цієї події не з меншою увагою, ніж до благоустрою міст і сіл, народногосподарських проблем. Ми вже звикли до того, що у вихідні чи святкові дні часто доводиться бачити біля клубу гарно оформлене повідомлення: «Сьогодні у нас — комсомольське весілля».

С. ПРОХОРЕНКО.

СТАРТУЮТЬ ЛИЖНИКИ

Львів, 5 лютого. (РАТАУ). Несподівана хуртовина, яка пронеслась над Прикарпаттям, і відліг, що наступила, трохи ускладнили завдання учасників і організаторів фінальних змагань у лижних гонках за програмою шостої зимової спартакіади України. Та, незважаючи на примхи погоди, в селі Вишніки, яке знаходиться недалеко від Львова, відбулися перші старту.

Визначилися і перші чемпіони. Серед дівчат на трикілометровій дистанції кращою була динамівка з Тернополя Валентина Корчак. У юнаків 5 кілометрів швидше від усіх подолав спартаківець Леонід Лішніченко з Івано-Франківська. В групі юніорів, які виступили на 10-кілометровій дистанції, перед вели динамівка із Сум Валентина Завальна та її одноклубник з Києва Володимир Малежик. Чемпіонкою на дистанції 10 кілометрів серед жінок стала динамівка із Сумської області Ніна Романько. А в чоловічій швидше від усіх пройшов 30 кілометрів київський авангардєць Григорій Козін.

Змагання, в яких беруть участь понад 400 спортсменів, триватимуть чотири дні.

Володимир Даченко — інструктор-методист Кіровоградського спортклубу «Зірка». Щодня він зустрічається з молодими червонозорішними, дає про поліпшення фізкультурно-масової роботи безпосередньо в цехах. Чимало попрацював Володимир, готуючи цехові колективи спортсменів до заводської спартакіади, яка нині почалась на підприємстві.

На знімку: В. Даченко з волейболістками першого механоскладального цеху.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

У ЦЬОМУ році ми святкуватимемо 10-річчя існування нашої школи. За цей час у ШВЛПЦА підготовлено великий загін спеціалістів. Це молоді люди, які здобули в нас міцні знання, опанували високою льотною майстерністю, це мужні і загартовані хлопці.

Мужність і високий фізичний гарт — це теж наші крила. Без них не може обійтися жоден льотчик. Ось чому в навчально-виховній роботі педагоги, партійна та комсомольська організації школи неабияк дбають про поліпшення фізичної культури і спорту.

З року в рік стає багатшою в нас спортивна база. До послуг курсантів три спортивних зали, два стадіони, на яких обладнано футбольні поля, волейбольні, баскетбольні майданчики, бігові доріжки.

У нашому спортивному клубі постійно працюють дев'ять спортивних секцій. В них підвищують свою майстерність волейболісти і гімнасти, баскетболісти і легкоатлети, футболісти і стрільці.

Особливо багатим був на спортивні події минулий рік. Тривали змагання, що відбулися до заліку IX спартакіади школи. Футболісти, волейболісти, баскетболісти взяли участь у товариських поєдинках із спортсменами Рнги, Чернігова, Кривого Рога, Кременчука. Центральною подією в житті колективу спортсменів школи була XVIII спартакіада учбових закладів Міністерства цивільної авіації. Наша команда повернулася до Кіровограда чемпіоном. Перше місце здобули стрільці.

З ЧИМ ІДЕШ ДО КРИЛА

Другими були футболісти, волейболісти, легкоатлети, гімнасти, треті призері — баскетболісти. Високу майстерність продемонстрували під час спартакіади кандидати в майстри спорту В. Гавриленко, В. Губарев, першорозрядники В. Жук, Г. Стадник, В. Поповкін, А. Бондарев, Ю. Дидашов, В. Сорока.

Завдяки активній діяльності тренерів, громадських інструкторів по спорту, при допомозі комсомольських активістів за минулий рік підготовлено 4 кандидати у майстри спорту, 52 першорозрядники, 284 спортсмени масових розрядів, 730 юнаків здали нормативи на значки ГЗБ та ГПО.

А ось на засіданні комітету комсомолу ми почали розмову про огляд спортивної та оборонно-масової роботи. Сподіваємось, що в нинішньому році кожний третій курсант стане спортсменом-розрядником, більше 100 комсомольців будуть громадськими судьями та інструкторами по спорту. А в Х-й ювілейній спартакіаді школи візьме участь 90 процентів курсантів.

Готуючись до складання екзамену по фізичній та військово-технічній підготовці, комітет комсомолу разом з фізкультурними активістами розробив графік проведення цілого ряду змагань. Уже

проведено легкоатлетичну естафету серед команд усіх підрозділів. Тривали білі-турніри з волейболу і баскетболу, змагалися легкоатлети. Незабаром мірятимуться силами стрільці, вирушать у мандарівку лижники. А поки що йдуть напружені тренування.

Значну увагу приділяють комсомольські та фізкультурні активісти пропаганді фізкультури і спорту. Влаштовуємо вечори спортивної слави, організовуємо лекції на спортивні теми, вікторини.

Минулого тижня, наприклад, у своєму Будинку культури ми організували спортивний вечір, на якому підвели підсумки роботи колективу фізкультури за минулий рік. Кращим спортсменом вручено грамоту, подарунок. Потім тривали показові виступи гімнастів, поєдинки волейболістів, за призом комітету комсомолу змагалися ерудити — учасники спортивної вікторини. Такі заходи, безумовно, дуже корисні. Вони дають можливість залучити до занять фізкультурою і спортом все більше і більше курсантів.

Л. ШМАЄВИЧ,
кандидат у майстри спорту,
член комітету комсомолу Кіровоградської ШВЛПЦА.

НА ВАШЕ ЗАМОВЛЕННЯ

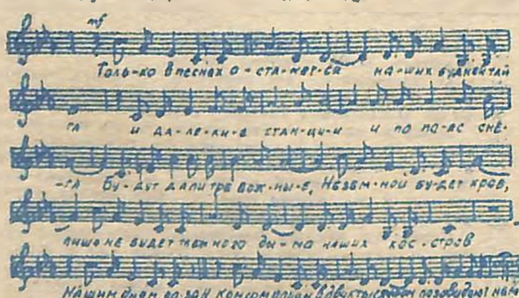
Комсомольці 2000-го

Слова Л. ТАТАРЕНКО

Музыка И. ДРАГО.

Тільки в пещерах останетси
Наших будинок тайга
И далекие станции,
И по пояс снега.
Будут дали тревожные,
Неземной будет кров,
Лишь не будет тасяного
Дыма наших костров.
Нашим дням позавидуют,
Словно сказочным снам,
Комсомольцы
в двухтысячном
Позавидуют нам.

Улетать будут мальчики
На в тайгу — на Луву,
Покорят будут мальчики
Новых дней целину.
Будут дали тревожные,
Неземной будет кров,
Лишь не будет тасяного
Дыма наших костров.
Нашим дням позавидуют,
Словно сказочным снам,
Комсомольцы
в двухтысячном
Позавидуют нам.

З кожним роком зростає майстерність юних борців класичного стилю м. Світловодська. Минулого року троє спортсменів палітирянського міста В. Логачов, Г. Федоров та С. Ткач стали володарями призу нашого земляка чемпіона світу 1916 року Д. Посунька.

На фото: В. Логачов у поєдинку з кировоградцем Нестеренком.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ПОКАЗУЄ КИРОВОГРАД

ПОНЕДІЛОК, 9 лютого. Перша програма. 11.00 — Телевізії. (К). 11.10 — Фільм-концерт. (К). 11.45 — Майстри радянського спорту. (М). 12.15 — Для школярів, «Земля горить». Прогулянка по історичних місцях Праги. (Чехословаччина). 12.45 — Новини. (М). 12.55 — Художній фільм «Корольство кривих дзеркал». (Кіровоград). 17.10 — Наші оголошення. (Кіровоград). 17.45 — Кіноленінська. «Ілля Миколайович». Документальний фільм. (Кіровоград). 17.30 — «Від поїзда до недр». (К). 17.40 — Телевізії. (К). 18.00 — Програма передач. (К). 18.05 — Для

школярів. Телеагентство «Юлієрія». (Миколаїв). 18.30 — Програма «Час». (М). 19.00 — Чемпіонат Європи з фігурного катання. Показові виступи. (Ленінград). В перерві — новини. (М). 22.00 — Сторінки музичного календаря. (М). 22.30 — «Наші прем'єри». Співрідів — «Вогниці». Музичний телеспектакль. (Харків). 23.50 — Телевізії. (К).

ВІВТОРОК, 10 лютого. Перша програма. 11.35 — «Шкільний скрап». Фізика для учнів десятого класу. «Реактивні опори та фазові співвідношення між струмом і напругою в колах змінного струму». (К).

12.10 — Художній фільм «Пряма лінія». (Кіровоград). 17.00 — Наша афіша. (К). 17.05 — Новини. (М). 17.15 — «Грані експерименту». (Дніпропетровськ). 17.40 — Телевізії. (К). 18.00 — Програма передач. (К). 18.05 — Дітям про звірят. (Ленінград). 18.30 — Ленінський університет мільйонів. Історичний матеріалізм. «Суспільна свідомість і її роль у розвитку суспільства». (М). 19.00 — «Шлях ріки до моря». Телехудожній фільм. Перша серія. (М). 20.20 — Рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС в

життя. (М). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — Кольорове телебачення. (М). 22.40 — «Старт-70». Тележурнал. (К). 23.01 — Телевізії. (К). 23.10 — «Палітра». Мистецький альманах. (Львів).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

Колектив редакції газети «Молодий комунар» та члени обласного літоб'єднання висловлюють глибоке співчуття письменнику М. К. Смоленчуку з приводу смерті його матері

Ганни Павлівни.